Moment
HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ
KÜLTÜREL ÇALIŞMALAR DERGİSİ
ISSN: 2148-970X
www.momentdergi.org

2026, 13(1): 220-225
DOI: https://doi.org/10.17572/10.17572/mj2026.1.220-225

Değiniler

DÖNÜŞÜMLER, İZLER, DÜŞLER: YİRMİ YILLIK FAKÜLTE HİKÂYESİNİ DİJİTAL HİKÂYELERDEN DİNLEMEK

Burcu Şimşek[1], Şengül İnce[2]

Temmuz 2006… Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü Rektörlük binasının on birinci katında bir araya geldik ilk kez. "Siz aynı ofiste oturun, bakalım," dedi Asker Hocamız. Kendisi de zaten bir hafta önce İletişim Fakültesi'ni Hacettepe Üniversitesi bünyesinde kurmak üzere gelmişti. Farklı bir vizyon ile sadece lisansüstü eğitim vermek üzere kuruluyordu HÜ İletişim Fakültesi. Biz de farklı güçlü yönlerimizle kurulacak yeni ekibin ilk parçası olarak çağrılmıştık. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden (İLEF) gelen kurucu dekanımız Prof. Dr. Asker Kartarı, çoğumuzu İLEF'le ilişkimiz vesilesiyle tanıyordu. Ya kendisinin öğrencisi olmuştuk ya da emeğine güvendiği hocaların öğrencileriydik. Bizim aynı ofisi paylaşmaya başlamamız, mesai arkadaşlığına ek olarak, uzunca bir yoldaşlığın ve dostluğun da başlangıcı oldu. Şanslıyız…

Yıllar geçtikçe İletişim Fakültesi'nin kadrosu genişledi. Program sayımız bir yüksek lisans programından ikiye, sonra doktora programı ile üçe ve sonra iki yeni yüksek lisans programı ile beş lisansüstü programına çıktı. Tüm bunlar olurken, Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi gibi farklı fakültelere pek çok lisans dersi verdik, Üniversite içinde yaptığımız iş birlikleri arttı. Takiben araştırma ve

[1] **Burcu Şimşek,** Doç. Dr., Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi İletişim Bilimleri Bölümü, Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi Koordinatörü, bsimsek03@gmail.com, ORCID: 0000-0001-7198-7066

[2] **Şengül İnce,** Doç. Dr., Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi İletişim Bilimleri Bölümü, Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi Koordinatör Yardımcısı, ince.sengul@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5277-9966

Yazı Geliş Tarihi: 23.06.2026, Yazı Kabul Tarihi: 23.06.2026

© **Yazar(lar) (veya ilgili kurum(lar)) 2026**. Atıf lisansı (CC BY-NC 4.0) çerçevesinde yeniden kullanılabilir. Ticari kullanımlara izin verilmez. Ayrıntılı bilgi için açık erişim politikasına bakınız. Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından yayınlanmıştır.

uygulama projeleri doğdu. 2018 yılında İletişim Bilimleri lisans programımızla, kendi fakültemizin lisans öğrencilerine "Hoş geldiniz" dedik. Beşinci dönem mezunlarımızı verdiğimiz bu yılda, mezunlarımızın hem akademide hem de iletişim sektöründeki başarıları ile gururlanıyor ve yirmi yıl önce Asker Hoca'nın "Diğer iletişim fakültelerinden farklı şeyler yapacağız" dediği şeyleri yapabilmenin gururunu taşıyoruz.

Tabii, bu yirmi yıl sadece eğitim-öğretim faaliyetleri ile geçmedi. Genç bir akademik ekip olmanın heyecanı ve dinamizmi, yüksek lisans ve doktora çalışmalarımızdan kuvvet alan araştırma projelerinin geliştirilmesini ve sonuçlarında ulusal ve uluslararası yayınların ortaya çıkmasını sağladı. Bu değiniyi yazdığımız fakültemiz uluslararası hakemli akademik dergisi *Moment Dergi*, hepimizin emeğiyle doğdu ve geçen senelerde onuncu yılını geride bıraktı. Uluslararası akademik işbirlikleri, fakültemizin kuruluşundan itibaren önem verilen bir konu oldu. Farklı ülkelerle gerçekleştirdiğimiz Erasmus iş birliği anlaşmalarını, uzunca süre sadece lisansüstü öğrencileri olmasına rağmen, üniversite genelinde en aktif kullanan fakültelerden biri olduk kısa zamanda. İş birlikleri Avrupa ile sınırlı kalmadı; Avustralya'ya, Japonya'ya uzandı. Gidilen yollardan yeni hikâyelerle dönüldü.

Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi'nin 2009 yılında kuruluşu da bu hikâyelerden biri. Kişilerin kendi deneyimlerini, kendi sesleri ve görselleriyle eğitimli kolaylaştırıcıların yürüttüğü bir birlikte yaratım atölye çalışmasında dijital hikâyeye dönüştürmelerini sağlayan Dijital Hikâye Anlatımı Atölyeleri, on yedi yıldır farklı toplum kesimlerinden katılımcıların göç, sağlık ve eğitim gibi ana temalarda kendi deneyimlerini anlatmalarına destek veriyor[3]. Göçmenler ve kadınlar gibi toplumda sesleri daha az duyulan toplulukların deneyimlerini, kendi sesleri ve hikâyeleriyle erişilebilir kılarak demokrasinin anlatmak ve dinlemek ile ilişkisine hizmet etmeyi hedefleyen atölyemiz, eşit ve adil bir toplumda, birlikte yaşama pratiklerine üniversitelerin farklı toplum kesimleriyle temas etmesini sağlama noktasında destek olmaya devam ediyor.

[3] Zaman içinde on kişilik bir kolaylaştırıcı ekibe sahip olan Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi bünyesinde, geçtiğimiz 17 yılda yaklaşık 160 dijital hikâye anlatımı atölyesi gerçekleştirildi ve 600'ün üstünde dijital hikâye www.dijitalhikayeler.org adresinden dinleyenlere ulaştı.

Görsel 1: HÜ Dijital Hikâye Anlatımı Atölyemizin hikâyesini anlattığımız Genç Değerler Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi -1 Paylaşmak atölyesinde, anlattığımız atölyemizin seyrini anlatan İyiki[4] adlı dijital hikâyemizden bir görsel.

Bu bağlamda, içinde örgütlendiğimiz ve gündelik hayatlarımızı sürdüğümüz üniversite topluluğu içinde öğrencilerimizin, öğretim kadrosunun ve idari kadronun katılımlarıyla dijital hikâye anlatımı atölyeleri gerçekleştiriyoruz; çünkü hikâyelerden, hem kendimiz hem de diğerleri hakkında pek çok şeyi öğrenebiliyoruz. Ortaklıklarımız kadar farklılıklarımızı da değerlendirip bunların varlığında ortaklaşabilme niyetlerimizin gelişmesinde önemli oluyor hikâyeler.

Fakültemizin yirminci yılını kutlamak üzere bu yıl, koordinatörü ve koordinatör yardımcısı olduğumuz Dijital Hikâye Anlatımı Atölye ekibimize mezunlarımız ile bir atölye yapma fikri ile gittik. Bu teklif, kendileri de mezunumuz olan kolaylaştırıcı ekibimizde karşılık buldu. Ortaya lisans ve lisansüstü mezunlarımızın anlattıkları altı dijital hikâyeden oluşan "*Dönüşümler, İzler, Düşler*" Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi[5] çıktı.

Yürüttüğümüz her dijital hikâye anlatımı atölyesinde, şemsiye bir tema ile hareket etsek bile, o atölyeye katılanlar dijital hikâyelerinin yer aldığı atölyeye kendileri isim verdiler. Mezunlarımızla gerçekleştirilen bu dijital hikâye anlatımı atölyesinin adının "*Dönüşümler, İzler ve Düşler*" olması, Fakültemize verdiğimiz/verilen yirmi yıllık emeğe dönüp baktığımız bu dönemde bize bambaşka bir hediye sundu. Dolayısıyla, mezunlarımızın hikâyelerini dinlerken, yirmi yılın ardından bizde kalanları da bu değini ile not etmek için düşler, izler ve dönüşümler alt başlıklarını kullanıyoruz.

Düşler…

Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi 2006 yılındaki kuruluşu itibariyle, farklı bir paradigmayı benimseyerek ilerledi, gelişti ve genişledi. Yaygın olan ana akım iletişim çalışmalarından farklı olarak, eleştirel bir perspektif ile kurulan Fakültemiz, disiplinlerarası bir yaklaşım ile programlarını yapılandırarak alanda ihtiyaca cevap verir hale geldi. Yirmi yıl önce disiplinlerarası nitel çalışmaların yeşereceği fakülte düşü, bugün kendileri akademik kadrolara yerleşen mezunlarımızla farklı yükseköğretim anlayışlarının içine sızıyor. Zeynep "*Başka bir akademi mümkün*" adlı dijital hikâyesinde, saha çalışmalarına önem veren bir iletişim bilimleri akademisyeninin yetişmesindeki yerini anlatıyor hikâyesinde. Ben dili ile akademik yazma edimi arasında dengeyi bulabilme sürecini anlatırken, aslında akademi ile farklı bir ilişkilenme şekline de

[4] İyiki adlı Dijital hikâyemize erişim için: https://digitalstoryhub.org/filter/hacettepe/Hacettepe-Universithikayemodülüesi-Genc-Degerler-1-Payla-mahikâyedenhikayehikâyeHikâyelerimizik

[5] Dr. Gökçe Zeybek Kabakcı, Dr. Burcu Şenel Alpuğan, Dr. Çağrı Çakın ve Arş. Gör. Hakan Soner Şener tarafından 16 Nisan 2026 tarihinde gerçekleştirilen bu dijital hikâye anlatımı atölyesinde kolaylaştırıcı ekibimizden Dr. Çağrı Çakın'ın geliştirdiği Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi AI modülü kullanıldı. Dönüşümler, İzler, Düşler Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesinde anlatılmış olan dijital hikayeler için: https://www.digitalstoryhub.org/Donu-umler-Izler-ve-Du-ler

dikkat çekiyor. "*Duymak öğrenilir kaygı da diner miymiş*?" adlı dijital hikâyesinde ise Mehmet, akademik faaliyetlerin özünde olmazsa olmaz merak ve arayışı şöyle ifade ediyor: "İletişim Fakültesi anlamaya susatıyordu beni". Mehmet'in tanımladığı hali ile akademik yaşantı içinde öğrenen, araştıran olarak yer almak farklı dünyaları anlamaya dair niyeti de doğuruyor: "Ödevlerimden öğrendim, her şeyde çok ses, çok duygu varmış" diyor Mehmet ve ekliyor: "Duymayı öğrendim İletişim Bilimleri lisansında. Onları duydukça ben de konuştum".

Zeynep ve Mehmet'in hikâyeleri, kendi öğrenme yolculuklarımızın daha başındayken kapıldığımız heyecanı hâlâ neden ve nasıl sürdürebildiğimizi hatırlatıyor bize. Umutlanıyoruz tekrar. Zira, geçen zaman içinde, mevcut yükseköğretim atmosferinde üniversitenin ne'liğine ve varlığına dair izleri, bürokratik süreçlerin arasında yakalamak giderek zorlaşmış durumda; ama hâlâ inançlıyız. İnandığımız şekilde öğrenmeye, öğretme faaliyetine devam ediyoruz. Keşfetmeye açık olma prensibi ile ilerliyor; öğrencilerimiz başta olmak üzere, bizimle benzer niyete sahip olanlarla birlikte devam edebilmekten güç alıyor, yolumuza devam ediyoruz.

İzler…

Bizi biz yapan hikâyelerde, önce kendi öğrencilik deneyimlerimiz, sonra da öğrencilerimizle yaşantılarımız önemli bir yer tutuyor. Nasıl biz, bizden önce gelenlerden ne olacağımız kadar ne olmayacağımızı da öğreniyorsak, bizden sonra gelenlerin bizlerden nasıl olmak istediklerine dair olumlu anlatılar kurduklarını görmek de güç veriyor.

"*Bir başka ben*" adlı dijital hikâyesinde pandemi sırasında başladığı lisans eğitiminden bahseden Elif, üniversite hayatına renk katan deneyimlerden birinin, öğrenci topluluğunda aktif bir üye olarak emek vermeye başlamak olduğuna değiniyor. Elif, lisans eğitim hayatında hocalarından gerek derslerde gerekse uygulamalı çalışmalarda gördüğü destekle başka biri haline geldiğini ve bu izlerle kendi yolunu bulduğunu anlatıyor hikâyesinde. Yüksek lisans eğitimi ile İletişim Fakültesi ile tanışan Görkem ise "*Benim Hacettepe Hikâyem*" adlı dijital hikâyesinde, doktora eğitimini de tamamladığı fakülte için "Beni, bugünkü ben yapacaktı" diyor. Lisansüstü eğitim sürecini, "Ben sadece bir öğrenci değil, kolektif bilincini de arayan ve bulan bir birey olmuştum" şeklinde tanımlıyor. "Doktoradan böyle bir fakülteden mezun olmak hayatımın dönüm noktası" diyerek Görkem, yaşamının akışını değiştirmiş bir eğitimin izlerini duyulur kılıyor.

Dönüşümler…

Yirmibirinci yüzyılı tanımlayan kavramlardan biri neoliberalizm kuşkusuz. Eleştirel bir paradigmanın irdelediği, göç, savaş, toplumsal eşitsizlikler, sağlık, iklim krizi gibi pek çok meselenin merkezine yerleşen

kavramlardan biri olan neoliberalizm, üniversite sistemlerinin 1990'larda başlayan ve günümüzde de devam eden dönüşümlerinde de anahtar nitelikte. Üniversiteye yükseköğretim denilir hale gelmişken, uluslararası ticari akademik yayıncılık ile metriklerle atama ve yükselme kriterlerinin varlığında, öğrenme ve araştırma faaliyetlerinin niteliğini sorunsallaştırmak kaçınılmaz. Akışkan modern toplumun birey üstünde yarattığı baskıyı ve sıkışmışlık hissini üniversitede de deneyimlemek kaçınılmaz. Öğrenme ve öğretme meşguliyetini, bilimsel meraktan ve etikten yalıtmanın olanaksızlığı ile yüzleşmekten kaçınanların kurduğu büroratikleşmiş yapılarda yaşayanlar için egemen duygu, tüm dünyada, sıkışmışlık ve yetişememe hissi ile tanımlanıyor. Üniversite tahayyülünden uzaklaşılıyormuş hissine kapıldığımız bir anda, Umur'un dijital hikâyesi "*Bölümde bir gezinti*, içinde yer alan görselleriyle, Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin büyük işler çıkarılan küçük mekânlarında fiziksel bir gezintiye çıkartıyor bizi, buna eşlik eden akademik yaşantıyı keşfetme anlatısı ile birlikte.

Görsel 2: "Bölümde Bir Gezinti" adlı dijital hikâyeden bir görsel.

Umur, fakültenin koridoru, seminer salonları, bekleme alanı ve kampüste içinde konumlandığımız binaya çıkan yolların görselleri ile anlattığı hikâyesinde akademide farklı bir yol yürüme şekline işaret ediyor "Sadece büyük konuların değil, öznenin ve sahanın da sesini duymayı öğrendiğimiz okulumuz" sözleri ile. Umur'un hikâyesinde, benimsenmiş olmanın verdiği güven hissi içimizi ısıtıyor. "*Dört sezonluk dönüşüm hikâyesi*" adlı dijital hikâyesinde Yağmur ise, "içinde yeni bir benle tanıştığım" diye tanımlıyor aldığı İletişim Bilimleri lisans eğitimini. "Hevesle sorgulamayı" öğrenmenin gücünü tanımlıyor. Eleştirel bakış açısıyla fakülteden mezun olmanın iş yaşamında nasıl önünü açtığına da değiniyor. İçinden geçmekte olduğumuz neoliberal dönüşümlerin içinde, öğrencilerimizin kişisel güçlenme yolculuklarına dönüşen eğitim

süreçlerinde rol oynadığımızı dinlemek ve duymak, görevimizi yerine getiriyor olmanın tatmininin ötesinde, geleceğe izler bırakarak başka dönüşümlere imkân yaratabilirliklerimizi müjdeliyor, yürekleniyoruz.

Yirmi yıllık geçmişe bakmak

Dönüşümler, İzler ve Düşler Dijital Hikâye Anlatımı Atölyesi'nde, fakültemiz ile ilgili hikâyelerini anlatan katılımcılarımıza içtenlikle teşekkür ettiğimiz 13 Mayıs 2026 tarihli toplu gösterim etkinliğimizde izlediğimiz ve dinlediğimiz hikâyeler, bu fakülteye hep birlikte verdiğimiz yirmi yıllık emeğimize öğrencilerimizin yaptığı teşekkürdü bizim için. Duygulandık… Düşleyerek emek verdiğimiz fakültemizin bizimle benzer bir yola düşenlerde bıraktığı izleri ve dönüştürdüğü yaşamların hikâyelerini dinlerken; Fakültemiz kurulurken inandığımız ve uğruna çalıştığımız o vizyonun farklı bileşenleriyle geldiği noktayı gördük. Kendi emeklerimizi de hatırladık. Fakültemizin yirminci yılında Dijital Hikâye Anlatımı Atölyemizin bu fakültede eğitim alanlar ve eğitimine devam edenlerle nasıl güçlendiğini ve yıllardır sürdürdüğü sıradan seslerin duyulur kılınması için gösterdiği çabayı alkışladık. İletişim bilimleri bağlamında dijital hikâye anlatımı alanına, hem dijital hikâyeleri her düzey eğitim programımızda kullanarak hem de geliştirdiğimiz uluslararası iş birlikleriyle farklı açılardan katkı sağlıyor olmak bizi biz yapan hikâyenin bir parçası ve bu koridorlarda anlatılıyor. Umur'un da dediği gibi, "Hacettepe İletişim bu koridorlarda kendi hikâyesini anlatmaya devam ediyor. Dinleyenlere ne mutlu…"